

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/298/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112232499
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112232499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu Mgr. Erika Németha a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 9C/24/2013-54 zo dňa 17.09.2014 a uzneseniu Okresného súdu Levice č.k. 9C/24/2013-70 zo dňa 05.11.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice č.k. 9C/24/2013-54 zo dňa 17.09.2014 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č.k. 9C/24/2013-70 zo dňa 05.11.2014 **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Levice napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa návrhom zo dňa 28.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie titulom majetkovej škody sumu vo výške 1.308,66 eura a titulom nemajetkovej ujmy sumu 261,73 eura, ako aj k náhrade trov konania. Návrh odôvodnil tým, že nesprávny úradný postup podľa žalobu spočíva v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, čoho príčinou bol konkrétny následok prejavujúci sa vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy žalobcu. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby. Tým, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu, t. j. vykonaním procedúry preskúmania bez splnenia zákonných podmienok exekučného titulu, keď súd bez ďalších legálnych predpokladov založil svoju právomoc, dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judiciálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie vo veci, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov, porušil tým zásadu legality, v dôsledku čoho sa dopustil nesprávneho úradného postupu. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane, nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu

ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej.

Žalovaný zaslal súdu písomné vyjadrenie zo dňa 10.02.2014, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

Prvostupňový súd vo veci vykonal dokazovanie, pričom z fotokópie exekučného spisu OS Nitra sp. zn. 10Er/1047/2012 zistil, že žalobca ako oprávnený podal dňa 27.07.2012 súdному exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 62 Bratislava návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie svojej pohľadávky vo výške 420,- eur s prísl. voči povinnému Q. I.. Súdny exekútor vedie exekučnú vec pod sp. zn. EX 15075/12. Dňa 24.08.2012 podal súdny exekútor na príslušný Okresný súd Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 28.08.2012 č. k. 10Er/1047/2012 - 11 zamietol návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Krajský súd Nitra uznesením z 31.01.2013 č. k. 9CoE/31/2013 - 36 zrušil uznesenie a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Tvrdenie žalobcu, že súd nerozhodol o žiadosti na udelenie poverenia v zákonnej 15 dňovej lehote je nedôvodné a nesprávne. Z exekučného spisu jednoznačne vyplýva, že súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie k súdu dňa 24.08.2012 a súd o tomto návrhu rozhodol uznesením 28.08.2012 t. j. v lehote do štyroch dní. Exekučné konanie začína na návrh, a teda aj v tejto predmetnej exekučnej veci súd mohol začať konať až vtedy, keď návrh došiel na súd. Stalo sa tak 24.08.2012 a súd rozhodol 28.08.2012. O tom, kedy došiel návrh exekútora na udelenie poverenia na súd osvedčujú údaje na prezenčnom razítke Okresného súdu Nitra, z ktorého možno zistiť, že návrh bol prijatý na súde dňa 24.08.2012. Bez pochybností je, kedy súd o tejto žiadosti rozhodol, pretože to vyplýva z uznesenia súdu. V konečnom dôsledku v danom prípade ani neplatí lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s. so sídlom Karloveské rameno 8 Bratislava z 20.07.2011 sp. zn. SR 06559/11. Z toho vyplýva, že súd v danej exekučnej veci ani nemá zákonnú povinnosť rozhodnúť v 15 dňovej lehote. Argumentácia žalobcu je v tejto súvislosti preto nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku sa správne aplikoval v predmetnej exekučnej veci na rozhodcovský rozsudok.

Nie je ani preukázané, že by žalobcovi skutočne vznikla nejaká škoda i keby súd o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia rozhodol po uplynutí 15 dňovej lehoty, čím však, ako už bolo uvedené vyššie, ani neporušil žiadne zákonné ustanovenie. Nebolo preukázané, akým nesprávnym úradným postupom vznikla žalobcovi škoda, že nesprávnym úradným postupom súdu vznikla žalobcovi majetková škoda a nemajetková ujma v žalovanej výške, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. I keď je súd toho právneho názoru, že v danom prípade neporušil pri rozhodovaní o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie príslušné zákonné ustanovenia, je treba poukázať aj na tú skutočnosť, že nedodržanie zákonnej lehoty nezakladá automaticky nárok na náhradu škody, pretože je treba preukázať, že škoda vznikla, o akú škodu a v akej výške ide, a že je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, a nestačí, ak je iba sprostredkovaný.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1,2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 3 zák. č. 514/2004 Z.z. a z § 41 ods. 1, 2, § 44 ods. 1, 2 zák. č. 233/1995 Z.z.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca ďalej poukazoval na skutočnosť, že súd zamietol znalecké dokazovanie, čím mu objektívnym spôsobom znemožnil preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na

spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 22.09.2015.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Levice žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval, v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezisťoval, či došlo k prietahom v konaní. Žalobca navyše vznik škody a jej výšku nezdokladoval a nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Z tohto dôvodu prvostupňový súd postupoval správne, keď znalecké dokazovanie za účelom eventuálneho stanovenia výšky škody nenariadil.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania bolo aj napadnuté uznesenie, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie v sume 20,-- eur.

Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka súdnych poplatkov ustanovený poplatok z návrhu, pričom v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie vo veci samej a poplatok sa vyberá podľa rovnakej sadzby ako v prvostupňovom konaní za podanie návrhu. Poplatková povinnosť vzniká už podaním odvolania. Súd prvého stupňa v predmetnej veci správne postupoval, keď žalobcovi vyrubil súdny poplatok v sume 20,-- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, za podanie odvolania zo dňa 03.11.2014 proti rozsudku súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k tvrdeniam žalobcu v podanom odvolaní proti tomuto uzneseniu, odvolací súd uvádza, že do 30.09.2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona. Od 01.10.2012 bolo toto ustanovenie (§ 4 ods. 1, písm. k/) zrušené. Keďže odvolacie konanie sa v predmetnej veci začalo podaním odvolania (zo dňa 03.11.2014), ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 04.11.2014, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 30.09.2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb.), ale je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia odvolacieho konania, t. j. 04.11.2014, kedy bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie žalobcu. Povinnosťou

žalobcu bolo zaplatiť súdny poplatok pri podaní odvolania vo veci samej, ale nakoľko tak neurobil, súd mu poplatkovú povinnosť uložil uznesením.

Rozhodnutie o uložení poplatkovej povinnosti vydáva súd na predpísanom tlačive (vzor OSP č. 4a - výzva v zmysle ustanovenia § 10 vyššie citovaného zákona, vzor OSP č. 4 - uznesenie v zmysle ustanovenia § 12 vyššie citovaného zákona) a tak tomu bolo i v predmetnej veci. Súd teda konal na základe zákona a v súlade s ním a v žiadnom prípade nerozširoval okruh úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti ako to tvrdil žalobca v podanom odvolaní. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa súdny poplatok vyberá zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ak poplatkovej povinnosti podlieha podanie žaloby, podlieha jej i podanie odvolania. V prípade, ak by zákonodarca mienil nespoplatniť odvolacie konanie vo veciach týchto žalôb, bol by to v predmetnom zákone i upravil, napr. ako pri položke 13 Sadzobníka súdnych poplatkov, ku ktorej prislúcha poznámka, že v odvolacom konaní sa poplatky podľa tejto položky nevyberajú. Pri posudzovaní odvolania žalobcu proti uzneseniu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania, odvolací súd vychádzal výlučne z dôvodov vymedzených žalobcom v podanom odvolaní a z ich rozsahu.

Z uvedených dôvodov i odvolaním napadnuté uznesenie o uložení poplatkovej povinnosti za podanie odvolania, odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 a ustanovenia § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.